

" Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube, poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lingeau bubele lui. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Și el, strigând, a zis: **Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie. Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr, asemenea, pe cele rele; iar acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, Căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin. Și i-a zis Avraam: **Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi. Și i-a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți."****

(Luca 16, 19-31)

A murit un pustnic, mâncat de fiare.

A murit și un bogat, tiran, și a fost îngropat cu cinste.

Un călugăr, văzând acestea, s-a întreat într-o sine pentru această deosebire, pe care a îngăduit-o Dumnezeu, și n-o putea pricepe. Deci rugându-se el mult și postind, i-a descoperit Dumnezeu taina:

Pustnicul, ca om pământean, mai avea un păcat. Pentru curățirea lui s-a dat trupul său la fiare. Bogatul făcuse și el un singur bine, și i s-a răsplătit lui cu cinstea înmormântării...

O femeie rea se chinuia în muncile fără de sfârșit ale iadului. Blestemând pe Dumnezeu zise și aceasta: *Dumnezeu e nedrept: numai eu n-am făcut nici un bine, Doamne?*

Auzind Dumnezeu aceasta trimite un înger să-i cerceteze faptele în văzul ei. Și a găsit îngerul că femeia aruncase cu o ceapă după un sărac. Săracul a luat-o și a mulțumit lui Dumnezeu de ea. „Deci am făcut nedreptate femeii” zise dreptul Dumnezeu. „Du-te, atârnă-i ceapa deasupra ei și se va agăța de rădăcinile ei și așa adu-o în Rai!”

Și îngerul facu așa. Dar de mâinile și picioarele femeii se mai agățară mulțime de deznădăjduiți, iar de aceștia alții și iarăși alții, îngerul urca spre Cer un ciorchine imens de chinuți. În lumina îngerului i-a văzut femeia pe ceilalți și a început să strige la ei, să-i blesteme, zicând că numai pe ea a chemat-o Dumnezeu, nu și pe ei, și le făcea vânt cu picioarele, descotorosindu-se de ei. Valuri-valuri de oameni cădeau iarăși în întunec și chin. Dar pe măsură ce cădeau oamenii, zvârliți de răutatea femeii, îngerul urca spre Cer din ce în ce mai greu.

Când n-a mai rămas agățat decât unul singur de mâna femeii, ea își desfăcu mâna de pe rădăcină să se descotorosească și de acesta, dar, pe când acela cădea iarăși în genuni, i se rupse rădăcina de ceapă de care se ținuse numai cu o mână și căzu și ea iarăși în adânc.

Pildele acestea, descojite de descrierea pământească, care nu merg pentru celălalt tărâm al existenței, au tâlcul lor.

Nu-i destul să faci fapte bune: trebuie să te faci tu însuși bun. Numai fapta bună, săvârșită adesea, te îmbunătățește. Faptele bune, pe lângă rostul real ce-l au de-a ajuta pe Lazării lumii, mai au și rostul ca să-ți faci ție bunătatea, milostivirea, iubirea: a doua natură. Și își împlinesc rostul acesta, al doilea, cu atât mai degrabă, cu cât nu se urmărește acesta. E bine a face binele ca pe-un lucru de la sine înțeles, simplu și firesc, cum răsare soarele.

Cu o ceapă zvârlită după un sărac, n-ai făcut bunătatea a doua ta natură. Dar nu e vorba de a doua natură, e vorba de revenirea la natura noastră primară, natura noastră de obârșie, la care ne readuce Iisus.

Dumnezeu a făcut totul din partea Sa. Mai urmează partea din partea noastră.

Deciziile acestea sau nepăsarea de ele, hotărâsc simplu și decisiv de veșnicia noastră.

Mai hotărâtor nu se poate vorbi!

Părintele Arsenie Boca – din "Cuvinte vii"

Evanghelia de astăzi ne învață că **omul trebuie să împlinească voia lui Dumnezeu tot timpul urmând pildă și învățătura dreptilor și sfinților, nu așteptând minuni la tot pasul și mai ales învieri din morți. De ce? Pentru că învierea sufletului din moartea păcatului prin rugăciune, pocăință și fapte bune este mai necesară decât a vedea morți înviind din mormânt.** Din ce motiv? Deoarece învierea morților din morminte este darul exclusiv al lui Dumnezeu, însă învierea sufletului din moartea păcatului cere și osteneala din partea omului, după cum spune Sfântul Isaac Șirul.

"Oamenii care au dragoste și bunătate se aseamănă cu îngerii care transmit bucurie și veselie, oriunde s-ar afla."
Cuviosul Paisie Aghioritul

8 noiembrie – Soborul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil este sărbătoarea pe care Biserica o dedică îngerilor. Numele complet al sărbătorii este Soborul mai-marilor Arhistrategi (căpetenii) Mihail și Gavriil și a tuturor Puterilor cerești celor fără de trupuri. Cu alte cuvinte, în data de 8 noiembrie nu îi prăznuim doar pe Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil, ci, totodată, **toate cetele îngeresti.**

Vechimea sărbătorii este de cincisprezece secole, iar la origine a fost doar o prăznuire a Sf. Arhanghel Mihail, când **în secolul al V-lea, a fost construită o biserică** închinată Sf. Arhanghel Mihail la Termele lui Arcadius din Constantinopol și, inițial, sărbătorirea era legată de amintirea **sfințirii acestei biserici.** Ulterior, sfera sărbătoririi a fost lărgită, fiind „cooptat” și Sf. Arhanghel Gavriil. În cele din urmă, sărbătoarea a devenit o zi de prăznuire a tuturor cetele îngeresti.

În momentul în care Satana a căzut împreună cu cei care l-au urmat în răzvrătirea lui, Sf. Arhanghel Mihail a spus: **„Să luăm aminte! Să stăm bine, să stăm cu frică înaintea Celui ce ne-a făcut pe noi și să nu cugetăm cele potrivnice lui Dumnezeu. Să luăm aminte ce au pățimit cei ce erau împreună cu noi zidiți și cum se împărțeau cu noi din dumnezeiasca lumină. Să luăm aminte cum, îndată, din lumină s-au prefăcut în întuneric pentru mândria lor și din înălțime au fost aruncați jos, în adânc. Să luăm aminte, cum a căzut din cer luceafărul cel ce răsărea dimineța și s-a sfărâmat pe pământ”.** După ce a rostit aceste cuvinte, toate cetele îngeresti au început să cânte cântare de laudă. „Deci această conglăsuire a sfinților îngeri s-a numit **sobor îngeresc, adică luare aminte, o cugetare, o glăsuire, o unire; căci împreună și cu un glas slăvesc pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime**“ (Viețile Sfinților pe luna Noiembrie).

În Mineiele ortodoxe întâlnim **alte patru zile liturgice** consacrate pomenirii Sfinților Arhangheli sau unor minuni făcute prin puterea lor: **Pe 6 septembrie**, pomenirea unei minuni făcute de Sf. Arhanghel Mihail, la Chones, în Colosse din Frigia. **Pe 26 martie**, a doua zi după praznicul Bunevestiri, prăznuim Soborul (Adunarea) mai-marelui voievod Gavriil. **Pe 13 iulie**, prăznuim al doilea Sobor al Arhanghelului Gavriil, care este la origine ziua sfințirii unei biserici vestite a Sf. Arhanghel Gavriil și serbarea Arh.Gavriil din Adin, **în ziua de 11 iunie**, când se comemorează apariția acestui Sf. Arhanghel la o chilie din Sf. Munte, unde el ar fi învățat pe un călugăr să cânte pentru prima oară partea de la început a **Axionului Sfintei Fecioare**: **Cuvine-se cu adevărat...**, fapt întâmplat prin sec. X, iar serbarea a rămas până astăzi limitată la mănăstirile atonite.

Sf. Arh.Mihail și Gavriil, împreună cu toate cetele îngeresti **sunt apărătorii noștri**, care se străduiesc să ne ajute întru mântuirea noastră. De aceea, trebuie **să ne rugăm să ne fie alături în cele ce ne sunt de folos.** În definitiv, **fiecare creștin trebuie să aibă o evlavie față de îngerul său păzitor.** Nu mai mare decât rânduiesc învățăturile Bisericii, dar nici mai mică. Așa cum la slujbe ne rugăm împreună cu îngerii, este bine **să nu uităm că sunt alături de noi și în viața de zi cu zi.**

Ziua din săptămână consacrată îngerilor este luna.

<http://ziarullumina.ro>

“Mai-marilor Voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, ca prin rugăciunile voastre să ne acoperiți pe noi, cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai-mari peste puterile celor de sus.”
Troparul Sf.Arhangheli

**Sâmbătă, 8 noiembrie 2014, de sărbătoarea “Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil”,
sunteți invitați să participați la hramul bisericii Mărțișor.**

Programul săptămânii 2 noiembrie – 9 noiembrie 2014

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	2 noiembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Bogatul nemilostiv</i>) – Pr. Dragoș
Duminică	2 noiembrie	17 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș
Luni	3 noiembrie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr. Dragoș
Marți	4 noiembrie	-	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	5 noiembrie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei – Pr. Dragoș
Vineri	7 noiembrie	9 - 11	- Slujba Sf. Maslu
Vineri	7 noiembrie	17 - 19	- Vecernia, acatistul Sf.Arhangheli și Litia – Pr. Dragoș
Sâmbătă	8 noiembrie	8 – 11	- Sfânta Liturghie (Sf.Arhangheli) și pomenirea celor adormiți - HRAM
Sâmbătă	8 noiembrie	17 – 18	- Vecernia Duminicii a 24-a după Rusalii – Pr. Ticu
Duminică	9 noiembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Învieerea fiucei lui Iair</i>) – Pr. Ticu
Duminică	9 noiembrie	17 - 21	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu